

(1934 -)

AHMET ÇOBANÖZÜ

Vanlı Ahmet Çobanözü ağabeyle, Molla Hamid ağabeyin oğlu Hasan Ekinci'nin Van'daki dükkânında buluştuk, orada kaydettik hatıralarını. Van'ın hizmet erleri Hasan Ekinci ve Celal Huyut da yanımızdaydı.

Şanslı insan Ahmet Çobanözü, askerliğini 1955-57 yıllarında Isparta'da yapmış. Hz. Üstad'ın her zaman yanındaydım diyor kendisi. Bu kitapta hatıraları bulunan, Şûle Yüksel hanımefendinin ağabeyi Üzeyir Şenler de bu şanslılardan birisi... Hatta o, Ahmet ağabeyden daha da şanslı. Çünkü askerliğinin bir senesini Hz. Üstad'ın yanında kalarak yapmıştır. Ahmed Çobanözü Üzeyir Şenler'in takım çavuşuymuş meğer. Bu sürpriz, hatıralarını alırken Üzeyir isminin geçmesiyle çıktı ortaya. Bir ara, Ahmet ağabey "Ah o Üzeyir'in adresini bir bulabilsem" diye hayıflanmaya başladı. Hemen telefonumda kayıtlı olan Üzeyir Şenler'i aradım ve telefonun sesini dışarıya verip görüşmelerini kamera ile kaydettim. İşin bana bakan güzelliği; Ahmet ağabey, bize anlattığı hatıraları, Üzeyir ağabeyle tekrar yâd edip paylaşmak isteyince, Üzeyir Şenler'in de tasdik etmesi oldu. Böylece anlattıkları teyid edilmiş oldu...

Bediüzzaman Hazretlerinin Tarihçe-i Hayat kitabında Isparta Tümen Komutanlığı içinde cami temeli atma fotoğrafları vardır. Ahmet Çobanözü'nün, bunu sağlayan Isparta Tümen Komutanı Fevzi Okan Paşa ile de çok ilginç hatıraları ve tespitleri var.

Bir de, 1957 seçimlerinde Van'ı Halk Partisi alınca Hz. Üstad'ın üzüntüsü...

Ve daha başka hatıralar...

Ahmed Çobanözü'ne hatıraları okunup, tashih ve düzeltmeler yaptırılmıştır... Üzeyir Şenler de kendisine aid olan kısımları telefonla tasdik etmiştir...

Ahmet Çobanözü Anlatıyor:

1934 Van doğumluyum. Esnaflık yaptım, ticaretle uğraştım. 1955 ile 57 senelerinde iki yıl Isparta'da yaptım askerliğimi. Üstad'ın yanında çok bulundum, defalarca görüştük kaldığı evde. Bir de, o sıkça Eğridir tarafına gider gelirdi. O sırada yolun kenarında talim yapan askerlerin yanından geçiyor, askerleri selamlıyordu. O zaman Üstad'a Şeyh Said-i Kürdi diyorlardı. Oradan arabayla geçerken devamlı böyle eliyle bizi selamlayıp gidiyordu. Hatta arkadaşlar bana "Ahmed bak senin Şeyhin geçiyor" derlerdi.

ÜZEYİR ŞENLER'İN TAKIM ÇAVUŞUYDUM

Ben evine gitmeye başladım Üstad'ın. Ekseriya Zübeyir, Sungur, Bayram ağabeyler ve sonradan Üzeyir Şenler açıyordu kapıyı. Acemiliğimde, ilk ziyaretimde, Üstad'ın evinin önünde açık bir tarla vardı, oradan geçtim, kapıyı vurduğum Zübeyir ağabey çıktı. "Üstad rahatsız" dedi. O zaman ziyaret edemedim. Hâlbuki Üstad'ın Vanlı olan herkesi kabul ettiğini duyuyorduk. Birkaç gün sonra yine gitmiştim, Erzincan Milli Eğitim Müdürü olduğunu söyleyen birisi iki hafta beklemiş görüşmemiş; Üstad kabul etmiyor diye üzgün

olarak dönüyordu. Ona bakarak ben de tam dönecekken "Ahmet!" diye bir ses geldi. Baktım Zübeyir ağabey, beni çağırıyor Üstad'ın evinden. Ben hemen koştum, ilk ziyaretimi yaptım. Ondan sonra neredeyse her hafta gitmeye başladım Üstad'a...

Aynı senelerde İstanbullu Üzeyir Şenler de Isparta'da yapıyordu askerliğini. Şûle Yüksel Şenler'in ağabeyidir O. Isparta'da benim bölüğüme düştü. Takım çavuşuydum ben Üzeyir'in acemiliğinde. Onu Üstad'ın yanına ben gönderiyordum, bırakmıyorum bu askerlik yapsın. Yalnız Üzeyir Üstad'a âşıktı... O devamlı olarak kalıyordu Üstad'ın yanında, hep beraberdi, çok oturuyordu Üstad'la. "Bir bacım var dua et Üstad'ım o da Müslüman olsun" derdi Şûle için. Beraber çok hatıramız var. Yıllardan beri Üzeyir'in adresini arıyor, fakat bir türlü bulamıyordum... Sayenizde telefonla görüşmüş olduk, en kısa zamanda ziyaretine gideceğim...

TÜMEN KOMUTANIMIZ FEVZİ OKAN PAŞA ÜSTAD'IN TALEBESİYDİ

Tümen Komutanımız Fevzi Okan Paşaydı, O da Üstad'ın talebesiydi. Arap'tır O, Hataylıdır... Hani Tarihçe-i Hayatta askeriye içinde Üstad'ın cami temeli atma fotoğrafları vardır ya, işte Üstad'ı oraya davet eden paşa odur. Onunla ilgili şöyle bir hatıram var:

Mardinli bir âlim vardı -aslı Diyarbakırlıdır- Muhammed Şirin Öztanrıkulu... Onu götürdüm ben Üstad'a. Yalnız Arapça bir yazı yazdı, varınca önce Zübeyir ağabeye verdi onu. Üstad onu öyle bir kucakladı ki ben dedim Üstad içine alıyor bunu. O Üstad'ın sağına oturdu, ben soluna. Üstad'ın âdetidir, önce sağındakiyle ilgilenir... Üstad'la hoca, Arapça konuşmaya başladılar. Türkçe ve Kürdçe olarak hiç konuşmadılar.

Sonra Üstad bana döndü, "Keşke bugün gelmeseydin" dedi. O zaman Üstad benden razı değil diye beni bir ateş aldı, nerdeyse ağlayacağım. Neyse biz çıktık, abiler kapıyı kapattı...

Benim tabur komutanım Ramazan Oğuz'un evi meğer Üstad'ın evinin karşısındaymış, ikinci katta oturuyormuş. Çok menfi bir adamdı o...

Baktım el ediyor bana "Çavuş, Çavuş gel buraya" dedi. Ben örnek bir çavuştum, bu bana hep çavuşum derdi, bunda iş var diye düşündüm. Hocaya sen git dedim. "Senin kanın benim kanımdan daha mı tatlıdır" dese de, "Bir iki tokat bana vursa da ben dayanırım, sen zayıfsın git" dedim, onu gönderdim. Komutan kendi evinin avlusuna içeri aldıktan sonra beni öyle dövdü ki... Bana o kadar vurdu ki... Özetle söyleyeyim, yedi gün hastanede kaldım, o kadar kötü dövdü beni.

Bir gün Tümen Komutanı Fevzi Okan Paşa hastaneye ziyarete geldi. Benim için değil, normal hastane ziyareti... Hastaların içinde beni gördü "Nasılsın?" dedi. "İyiyim Paşam" dedim. "Şikâyetçi misin?" dedi. Meğer benim Bölük Komutanım Emin Çelebi gitmiş Paşa'ya şikâyet etmiş. "Benim tabur komutanı askerimi öldüresiye dövmüş" diye. Bölük Komutanım ehl-i iman birisiydi, nurcuydu... Paşa bana dedi "Şikâyetçi misin?" "Evet" dedim. "Bilseydim gelmezdim" dedi. "Paşam valla beni öldürecekti" dedim. "Hayır! O, ehl-i dünyayı Allah rızası için helal etmiştir..." dedi Üstad'ı kasederek. Bunu dedikten sonra artık elini öptüm oturdum aşağıya...

Fevfi Okan Paşa'nın nur talebesi olduğunu ben şuradan biliyorum. Ben Bayram günleri oranın meşhur tatlıcılarında tatlı götürüyordum Fevzi Okan Paşa'nın evine. Bölük Komutanım Emin Çelebi ehl-i imandı, O gönderiyordu beni. Fevzi Paşa'nın çok yaşlı annesi vardı. Vardığımda elinde Kur'an okuyorken, namaz kılarken görürdüm onu. Ben annesine Üstad'dan bahsederdim. Havaya kalkıyordu o zaman. Benim Bölük Komutanım da söylerdi onun nur talebesi olduğunu. Ben birgün Paşa'ya; Üstad'ın bütün ilmini Van Vilâyetinden aldığı, "Vanlıların hatırı için ehl-i dünyayı hakkımı helal ediyorum" dediğini kendisine söyledim. Paşa çok memnun olmuştu. Bana Üstad için "O çok, çok büyük bir âlimdir" dedi. Ben bir Cuma günü evine gittiğimde küçük Tarihçe-i Hayat ve Küçük Sözler kitabını bırakmışım evine. Pazartesi günü yine beni çağırıyor, kitapları geri aldım.

VAN'I HALK PARTİSİ ALINCA ÜSTAD "EYVAH! EYVAH! EYVAH!" DEDİ

1957'de seçim olmuştu. Van'da Demokrat Parti kaybetmiş, Halk Partisi kazanmıştı. Üstad bize sorunca "Demokrat Parti Türkiye'de ilerdedir, fakat Van ağaların eline düşmüş

Üstad'ım, gazeteler böyle yazıyor" dedik. Ertesi gün Üzeyir Şenler geldi, "Üstad 'Ahmed hemen gelsin' diyor" dedi bana. Gittim... Üstad sordu... "Demokrat Parti Türkiye'de kazandı Üstad'ım" dedim. "Ben Van'ı soruyorum" dedi. "Valla Van'da Halk Partisi kazandı Üstadım" dedim. Üstad o zaman üç defa "Eyvah! Eyvah! Eyvah!" dedi... Üzeyir Şenler de oradaydı... Duydunuz az önce telefonla tasdik etti. (Evet, iki ağabeyi telefonla görüştüm birbirlerini teyid ettiler. Ö. Özcan)

ÜSTAD BANA NİÇİN GÜLMÜŞ MEĞER NE OLMUŞ...

Üç ayım kalmış terhis olacağım. Üstad "Van'a gideceğin zaman beni görmeden gitme" demişti. Ben birinci gidişimde Üstad'ın dilinden anlayamadım, dört kişi söyledi bana anlayamadım. Zübeyir Ağabey: "Anlayamadın mı sen Üstad ne dedi?" "Valla anlamadım abi" dedim. "Hamid Kuralkan, Hamid Hoca, Çaycı Emin, Cahid Ünsal" bu dört kişiye Üstad'ın selamımı söyleyeceksin dedi. Sonra Üstad "Elhamdülillah Van'da talebelerim çoğalmış" dedi.

Van'a yola çıkmadan evvel Üstad'a tekrar gittim. Bu ikinci gidişimde güldü, "Sen Perşembe gitmedin mi?" dedi. Hakikaten ben bir hafta gecikmişim. Van'a Perşembe günü geleceğim diye de haber göndermişim. Fesübhanallah! Meğer Perşembe günü benim düğünümü yapmışlar, gelin getirmişler bana, ben yetişemedim. Üstad buna gülmüş meğer...

Neyse trenle yola çıktım, Tatvan'dan Van'a gemiyle devam ediyorum. Ben üstteyim gemide, orada birden unuttum isimlerden birini... Sonra uyumuşum... Aynen şöyle bir ses "kalemimi al yaz." Bir daha dalınca "Cahid Ünsal" dendi. Hemen yazdım...

Hamid Kuralkan'ı dükkânına giderek söyledim Üstad'ın selamını. Bana "Emin Çaycıyı şimdi göremezsin, kıştır, uzaktır" dedi. Hamid (Ekinci) Hocaya aynı... Cahid Ünsal'a da çalıştığı postaneye giderek selamı ilettim.